



Credința dreaptă nu ne folosește cu nimic, atunci când avem o viață stricată". (Sf. Ioan Gură de Aur)
„Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, robului Tău. Așa Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin”. (Sfântul Efrem Sirul)

Azi la Liturghie

Duminica a II-a din Post (a Sf. Grigorie Palama; Vindicarea Slăbănogului din Capernaum);

Apostol: Evrei I, 10-14; II, 1-3; Evanghelia: Marcu II, 1-12; glas 2, voscr. 10

Apostolul

“Și: "Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor Tale; Ele vor pieri, dar Tu rămâi, și toate ca o haină se vor învechi; Și ca un pe un veșmânt le vei strânge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfârși". Și căruia dintre îngeri a zis Dumnezeu vreodată: "Șezi de-a dreapta Mea până când voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor Tale"? Îngerii oare nu sunt toți duhuri slujitoare, trimise ca să slujească, pentru cei ce vor fi moștenitorii mântuirii? Pentru aceea se cuvine ca noi să luăm aminte cu atât mai mult la cele auzite, ca nu cumva să ne pierdem. Căci, dacă s-a adevărit cuvântul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire care, luând obârșie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat-o”. **Evrei I, 10-14; II, 1-3**

Evanghelia

“Și intrând iarăși în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era loc, nici înaintea ușii, și le grăia lor cuvântul. Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru inși. Și neputând ei, din pricina mulțimii, să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au lăsat în jos patul în care zăcea slăbănogul. Și văzând Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședea și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu? Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată. “

Marcu II, 1-12;

Despre apostolul de azi

În apostolul de astăzi, Sfântul Apostol Pavel aduce aminte evreilor despre toate câte le-a făcut Dumnezeu - acestea toate ca *un veșmânt vor fi schimbate și ca o haină se vor învechi* și vor pieri atunci când va voi Domnul Dumnezeu; singurul este Însăși Dumnezeu care este Același în veac. De asemenea, Sfântul Apostol Pavel ne atrage atenția să fim cu mare luare aminte să nu cădem, și aici, ne dă exemplul îngerilor care au fost puși de Dumnezeu să slujească *moștenitorilor mântuirii*, adică oamenilor, ca să se poată mântui; însă la începuturi au fost parte din îngeri care nu au împlinit voia lui Dumnezeu, și pentru aceasta au căzut, cu toate că sunt duhuri; deci, cu atât mai mult se cade ca noi să fim atenți să nu cădem, „*ca nu cumva să ne pierdem*” (Ev. 2, 1). Sfântul Apostol Pavel spune că: „*orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire*” (Ev. 2, 2) pentru aceasta, și noi nu trebuie să fim nepăsători față de mântuirea pe care Domnul nostru Iisus Hristos ne-a adus-o prin Jertfa Sa pe Cruce. **Diac. Trăian**

Despre pericopa evangheliei de azi

Iată că pentru mulți dinte voi a trecut deja Duminica în care, după ce v-ați împăcat cu Domnul, mergeți pe calea vieții celei noi, bineplăcute lui Dumnezeu. V-ați lămurit, presupun, că îndeletnicindu-vă cu lucrarea mântuirii aveți de petrecut cea mai mare parte a timpului în luptă. Așa și trebuie să fie. Vrăjmașul, din tărâmul căruia am ieșit, nepierzându-și nădejdea de a ne înhăța iarăși, întinde curse; și patimile, pe care v-ați hotărât să le refuzați și le refuzați, dar care totuși n-au murit și nici măcar nu și-au pierdut mult din putere, se ridică iarăși, cu putere mai mare

sau mai mică, și cer să fie satisfăcute. Aceste atacuri dintr-o parte și din cealaltă vin și sunt simțite: ca atare, trebuie să le respingem și să purcedem la luptă. Aceasta este legea vieții în Hristos! Orice creștin care caută mântuirea trebuie neapărat să străbată trei trepte, și anume: să înceapă prin pocăință și întoarcerea la Dumnezeu, iar apoi, prin lupta cu patimile, să intre în tărâmul curăției. Pocăința e punctul de plecare, curăția este sfârșitul; lupta cu patimile umple toată întinderea dintre aceste două hotare.

Ați început deja, și acum, potrivit de neocolit, vă aflați în luptă. Îmbărbățați-vă și să se întărească inima voastră! Sunteți ostași. Ca atare, vă trebuie arme. Vreau să vă arăt aceste arme, ca, știind cu ce trebuie să luptați, să nu vă osteniți cu fel și fel de închipuiri în privința luptei. Sfântul Apostol Pavel, înarmându-i pe creștini pentru luptă, le poruncește: *Îmbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului* (Efes. 6, 11). Îmbrăcați-vă nu într-o armă, ci într-u toate, ca nici o parte să nu rămână descoperită și neînarmată. Ostașii care merg la luptă au în mână sabie, sulită sau pușcă, capul și-l acoperă cu un coif, fața cu vizieră, pieptul cu platoșă sau zale, celelalte părți cu scut: într-un cuvânt, în dreptul fiecărei părți a trupului au o armă de apărare. La fel e și în lupta duhovnicească: noi, ca ostași, suntem datori să avem fiece parte a firii noastre înarmată cu arma potrivită. Vrăjmașul atacă fiecare parte a firii noastre, asupra fiecăreia trimite patima și păcatul potrivit ei. Cel ce se apără trebuie să apere împotriva năvălirii, cu o armă, fiecare parte a sa. Iată, uitați-vă care sunt părțile noastre, care sunt atacurile patimilor împotriva lor și care sunt armele împotriva acestor patimi. Să cercetăm pe bucățele alcătuirea firii noastre și să o înarmăm așa cum trebuie.

Iată, acum este post: vremea cea mai bineprimită pentru formarea unor asemenea deprinderi. Cel ce s-a pregătit pentru spovedanie și primirea Sfintei Împărtășanii a folosit deja, bineînțeles, toate armele duhovnicești; iar cel ce se va pregăti de acum înainte, le va folosi. Rămâne doar să adăugim o mică silire de sine, ca odată ce am început să nu ne lăsăm păgubași. Și atunci va da Dumnezeu și aceste arme ne vor plăcea atât de mult, că niciodată nu vom vrea să ne despărțim de ele. Trebuie doar să avem puțină stăruință în nevoie, iar ele ne vor deveni din ce în ce mai mult o necesitate, ne vor hrăni și ne vor desfăta. Ele nu sunt potrivnice firii noastre, ci sunt înrudite cu ea în starea ei curată: ceea ce și cheazăuște reușita lor de a pune stăpânire pe noi.

Dea Domnul ca voi toți să simțiți prin cercare (experiență) cât de mântuitoare sunt ele! Atunci nici nu va fi putere în stare să vă rupă de ele. Amin! (Sfântul Teofan Zăvorâtul – Predica la Dumninea Sfântului Grigorie Palama)

Viețile Sfinților

În această lună, în ziua a trezeci și una, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ipatie, episcopul Gangrelor. Cel între sfinți părintele nostru Ipatie a înflorit în Cilicia, s-a nevoit în Galația, a ajuns arhieru în Gangre și luând parte la Sinodul întâi Ecumenic al celor trei sute optsprezece părinți de Dumnezeu purtători, a fost cu totul plin de Duhul Sfânt. El a ajuns vestit prin aceea că, după ce a răbdat multe ispite, a ajuns să săvârșească felurite minuni. Odată când se întorcea din cetatea împărătească, unde săvârșise minunea uciderii în fața tuturor a balaurului așezat lângă cămările împărătești, și se îndrepta către scaunul său de la Gangre, unii dintre aceia care împărțeau erezia lui Novat și care de mai multă vreme purtau în inimi ură cumplită împotriva lui, așezându-i calea în niște locuri strâmte și pline de prăpăstii, pe unde obișnuia sfântul să treacă și stând ascunși acolo, când sfântul a ajuns în dreptul lor au năvălit asupra lui, întocmai ca niște fiare sălbatice scăpate dintr-o cursă, unul cu lemnul, altul cu piatra, iar altul cu sabia, împingându-l către prăpastie. Și aruncându-l



de la o mare înălțime în acea prăpastie, i-au făcut o mulțime de răni, întocmai precum mai înainte făcuseră și iudeii celui dintâi mucenic Ștefan. Deci, sfântul căzând pe jumătate mort în apa care trecea prin acea prăpastie, după ce s-a deșteptat din durere, ridicându-și ochii către cer, a zis: "Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta". Dar chiar pe când se ruga, o femeie necurată și blestemată, luând o piatră mare și lovindu-l în cap, l-a lipsit pe sfânt și de rămășița de viață care mai era în el, nenorocita și ticăloasă. Și sfântul suflet al fericitului Ipatie s-a dus în mâinile lui Dumnezeu, iar femeia aceea blestemată, fiind cuprinsă de un duh necurat, își lovea încetat pieptul cu aceeași piatră, cu care lovea pe sfânt; asemenea și toți cei ce luaseră parte la uciderea sfântului au început să fie chinuți de duhurile necurate. Și, ascunzând trupul sfântului într-o șură cu paie, au plecat de acolo. Dar țaranul, a căruia era șura, venind să ia nutreț pentru vitele lui a auzit slavoslovire de cântece cerești și dând mai apoi de trupul neînsuflețit al fericitului părinte, a vestit tuturor aceasta. Locuitorii cetății Gangrelor aflând despre aceasta, s-au adunat acolo și cu jale de obște luând sfintele moaște ale episcopului lor, le-au adus în cetatea lor, așezându-le într-un loc de seamă. Iar femeia aceea venind și lovindu-și continuu pieptul cu piatra cu care omorâse pe sfânt, după ce dumnezeieștile lui moaște au fost așezate în mormânt, îndată a luat vindecare și tot așa și ceilalți ucigași ai sfântului. Și multe alte minuni s-au mai făcut cu prilejul înmormântării moaștelor sfântului, pe care însă, pentru mulțimea lor, le-am lăsat deoparte. **Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Acachie Mărturisitorul.** Acesta a trăit pe vremea împăratului Deciu și propovăduind credința creștină, a fost prins și adus înaintea ipatului Marcian. Și întrebat fiind cu privire la cele ce propovăduia, el a istorisit toată rânduiala întrupării Fiului lui Dumnezeu și a vădit înșelăciunea închinătorilor la idoli elinești. Pentru aceasta a fost supus la chinuri și apoi a fost aruncat în închisoare. Marcian încunoștiințând pe împăratul Deciu despre aceasta și, după cercetarea pe care o făcuse sfântului, trimițând împăratului scrisori, la

porunca lui Deciu, sfântul a fost eliberat din închisoare. Și mergea dintr-un loc într-altul, purtând în trupul său rănilor lui Hristos. Iar după ce a învățat pe mulți credința în Hristos și a strălucit prin minuni și învățături, s-a odihnit în pace. **Tot în această zi, pomenirea sfinților mucenici care au mărturisit în Persia: Avdas episcopul, Veniamin diaconul, nouă mucenici împreună cu ei și alți mulți sfinți, care au fost aruncați în închisoare și care au fost mâncați de vii de șoarecii și de pisicile închise laolaltă cu ei. Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Vlasie, născut în cetatea amoreilor, care în pace s-a săvârșit. Tot în această zi, pomenirea sfinților treizeci și opt de mucenici, care erau rude între ei, și care de sabie s-au săvârșit. Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ștefan, făcătorul de minuni, care în pace s-a săvârșit. Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.**

Catehism

Despre martorii lui Iehova. Martorii lui Iehova au pornit din aceleasi rădăcini cu adventistii lui Miller, fondatorul sectei fiind Charles Taze Russell (1852-1916). În perioada adolescenței acesta și-a negat tradiția prezbiteriană de care aparținea și s-a alăturat mai-liberalei "Biserici Congregaționiste", sectă pe care de asemenea a părăsit-o. În această perioadă el a aflat despre învățătura Scripturii cu privire la iad, un subiect care i-a stârnit o preocupare intensă. Cu trecerea timpului, după "studii aprofundate", el și-a rezolvat teama de iad ajungând la concluzia că iadul nici nu există! La vârsta de 24 de ani l-a întâlnit pe Nelson Barbour, redactorul unei reviste și conducătorul unui grup dizident din secta adventistilor, care i-a stârnit lui Russell interesul pentru studierea profetiilor vremurilor din urmă. După preziceri false și diferite de păreri, cei doi s-au despărțit, Russell începând să-și publice propria revistă, "Turnul de Veghere", revistă care și azi încearcă să zguduie temelii Bisericii, dându-i la o parte pe Mântuitorul Iisus Hristos din centrul învățării creștine. De la Barbour a împrumutat Russell ideea că Iisus Hristos urma să revină invizibil pe pământ în 1874 și că anul 1914 avea să fie anul în care lumea avea să fie distrusă, după care s-ar inaugura "Împărăția de 1000 de ani" a lui Hristos pe pământ. Negarea iadului și interpretarea profetiilor biblice au devenit subiectele de predică ale noului predicator, care cu mândrie se autointitula "Pastorul". Un jurnalist, în urma întâlnirii cu Russell, a scris: "În locul unui căutător smerit al Adevărului, l-am întâlnit pe cel mai deștept propagandist al vremurilor noastre." Cercul de adepți s-a numit "Studentii în Biblie" ('cei care studiază Biblia', denumire fără nici o conotație academică). Russell a murit în 1916, lăsându-și adepții deziluzionați de prezicerile sale neîmplinite cu privire la anul 1914. Frăiele sectei au fost preluate de avocatul Joseph Franklin Rutherford, care a trebuit să reinterpreteze repede profetiile neîmplinite, pentru a opri plecarea membrilor din sectă. Sub conducerea lui Rutherford, numele sectei a fost schimbat în "Martorii lui Iehova" (1931). Inovatiile și reinterpretările lui Rutherford i-au nemulțumit însă pe mulți dintre membri, ceea ce a condus la o ruptură în 1918, apărând astfel o aripă "tradiționalistă" a Martorilor lui Iehova, mult mai puțin vizibilă în ziua de astăzi. Sub conducerea lui Nathan Knorr (1924-1977) secta a cunoscut cea mai mare creștere a numărului de adepți, de la 115.000 la peste 2.000.000. De asemenea, Knorr este cel care a introdus interdicția transfuziilor de sânge. Numele "Iehova" reprezintă o variantă de citire a celor patru litere ebraice prin care este desemnat Dumnezeu în Vechiul Testament. Pentru evrei numele lui Dumnezeu era atât sacru, încât nici nu trebuia pronunțat. Cu timpul pronunția (citirea) celor patru litere a fost uitată, iar evreii au folosit alte sintagme pentru a face referire la Dumnezeu (Adonai, Elohim, etc.). Trebuie menționat că "Iehova" este doar una dintre variantele de citire, o altă variantă propusă de lingviști fiind Iahve. Martorii lui Iehova au preferat-o pe prima, deoarece este mai ușor de pronunțat în limbile moderne. Pretentia Martorilor că ei i se adresează lui Dumnezeu pe nume este deci discutabilă, întrucât nu este cert că așa se pronunța în vechime numele lui Dumnezeu! Russell a fost dat în judecată la un moment dat din cauza teoriilor religioase pe care le răspândea. Întrebat în instanță, sub prestare de jurământ, dacă cunoaște greaca veche – limba Noului Testament – el a răspuns afirmativ, însă nu a putut traduce nimic când i s-a pus în față un text. Conducătorii Organizației au înțeles destul de repede că inovatiile lor religioase nu pot fi susținute cu Sfânta Scriptură, astfel că au creat în 1961 o nouă traducere a Bibliei, în limba engleză, denumită "Noua Traducere Mondială a Scripturilor Grecești". În realitate, aceasta nu este o traducere, ci o versiune modificată a Scripturii, în așa fel încât teoriile sectei să capete susținere.

Erezii ale Martorilor lui Iehova. Martorii lui Iehova au o aversiune deosebită față de Cruce și Sfânta Treime. Ei sunt varianta actuală a vechii erezii a lui Arius, învățând că Iisus Hristos nu este Dumnezeu. În schimb, Martorii susțin că Iisus Hristos este un înger creat. Mai exact, El ar fi una și aceeași persoană cu Arhanghelul Mihail! Versetele din Scriptură care arată dumnezeirea Domnului Iisus Hristos sunt Evrei 1:8, Ioan 1:1, 14, Ioan 20:26-28, Faptele Apostolilor 20:28, Romani 1:3, 8-9 și II Petru 1:1. Martorii lui Iehova neagă învierea cu trupul a Domnului Iisus Hristos, ei susținând că trupul Lui s-a dizolvat în gaze (!). Charles Taze Russell, fondatorul sectei, afirma că "Omul Iisus este mort, mort pentru totdeauna" ("Studii din Scripturi", vol. 5, 1899, pag. 454). Cu toate acestea, Sfânta Scriptură ne învață clar că trupul Mântuitorului a fost readus la viață (înviat). De pildă, la Luca 24:39, Iisus spune "Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu". A se vedea și Ioan 2:19-21, Ioan 20:26-28, I Corinteni 15:6, 14. Martorii lui Iehova neagă că Duhul Sfânt este Dumnezeu. În schimb ei învață că Duhul Sfânt este o forță impersonală, asemenea curentului electric. În falsa lor traducere, în loc de „Duhul Sfânt” scrie „forța activă a lui Dumnezeu”. Sfânta Scriptură ne învață că Duhul Sfânt este Dumnezeu. În multe locuri citim că Duhul Sfânt are atribute personale, specifice unei persoane: El se întristează, vorbește sau este mintit (Faptele Apostolilor 5:3 și 4). A se vedea și Ioan 14:16-17; 16:13-15, Romani 8:26-27, II Corinteni 3:6, 17-18 sau Efeseni 4:30. Martorii lui Iehova neagă și pedeapsa vesnică a celor păcătoși. Astfel, ei nu cred în Iad, toate referirile din Scriptură fiind pentru ei alegorii. În schimb, ei învață că cei „nelegiuiți” (cei care nu sunt Martori ai lui Iehova) vor fi anihilați și vor înceta să mai existe. Sfânta Scriptură învață însă despre pedeapsa vesnică a celor necredincioși. A se

vedea Matei 25:41, 46, Matei 18:8, II Tesaloniceni 1:8-9, Apocalipsa 14:10, 11; 20:10, 15. Martorii lui Iehova nu cred în nemurirea sufletului. Ei cred că omul, asemenea animalelor, încetează să existe după moarte. Cu toate acestea, Biblia învătă că sufletul omului continuă să aibă o existență constientă după moarte: II Corinteni 5:8, Luca 16:19-31, Filipeni 1:23-24, Apocalipsa 6:9-11. Martorii lui Iehova sustin și învătă că viața vesnică în prezenta lui Dumnezeu este rezervată doar unui grup select. Astfel, ei spun că doar un grup special de 144.000 de Martori ai lui Iehova pot trăi vesnic alături de Dumnezeu, în ceruri. Toți ceilalți Martori vor rămâne pe pământ. Martorii lui Iehova neagă Sfânta Treime și sustin că Satana este cel care a inventat învățătura despre Sfânta Treime. Ei resping toate versetele biblice care-l identifică atât pe Iisus Hristos ca Dumnezeu, cât și pe Duhul Sfânt ca Dumnezeu. Cu toate acestea, Biblia învătă limpede că atât Fiul, cât și Duhul Sfânt sunt alături de Dumnezeu Tatăl. La Matei 28:19, Iisus Hristos vorbește la singular despre numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, și vedem că Dumnezeu este o Treime, adică o Ființă care există ca trei Persoane.

Profetiile neîmplinite ale Martorilor lui Iehova. Având aceleași rădăcini cu adventistii, Martorii lui Iehova s-au hazardat să calculeze sfârșitul lumii. Mai întâi a fost Russell care a fixat, pe rând, mai multe date "precise" privind sfârșitul lumii: 1874, 1914 și 1915. Urmare a neîmplinirii profetiei legate de anul 1914, secta a început să propovăduiască că în acel an Mântuitorul și-a instaurat un Regat în ceruri. După moartea lui Russell în 1916, J. F. Rutherford, noul conducător, s-a aventurat să afirme că "milioanele care trăiesc acum nu vor muri niciodată", anunțând sfârșitul lumii pentru anul 1925. Până atunci însă, Rutherford prevedea învierea din morți ca având loc în 1918. Pentru anul 1925 el a anunțat că cei trei patriarhi Avraam, Isaac și Iacov vor reveni pe pământ, evident că Martori ai lui Iehova. În acest sens, secta a strâns bani și a construit o vilă luxoasă în apropiere de Los Angeles, pentru a-i caza pe cei trei. Presedintele Knorr a renunțat la închipuirea că cei trei patriarhi vor reveni pe pământ, afirmând în schimb că acești "conducători" există deja, ei identificându-se cu conducerea organizației lor (!). Knorr a refăcut calculele și în 1961 a început să anunte anul 1975 ca dată sigură pentru întemeierea Împărăției lui Dumnezeu. Trecând și anul 1975 fără să se întâmple nimic, în cadrul sectei s-a declansat o criză puternică și aproximativ un milion de membri au plecat. Criza se pare că nu a fost încă depășită, întrucât secta nu îndrăznește să lanseze un alt termen pentru sfârșitul lumii, pentru a ține aprins zelul și entuziasmul adeptilor. **(vom continua)**

Mărgăritare Duhovnicești

Suferința - Răbdarea

Marea trebuie să fie agitată și tulburată ca să poată arunca la mal pamântul, iarba și toate mortaciunile pe care raurile le-a varsat într-însa. Să ne uităm mai bine și vom constata că, după ce a fost frământată de o astfel de furtună, marea devine foarte linistită.

Cel ce primește necazurile din timpul de față în așteptarea bunătăților de mai târziu, a aflat cunostința adevărului și se va izbăvi ușor de manie și de întristare. Își cunoaște mult mai bine complexitatea firii cel ce suportă necazurile decât cel pentru care decurge lin, fără nici un fel de probleme și care în felul acesta rămâne la suprafața ființei lui nepusa la încercare prin grele necazuri.

Nu numai cei ce mor de sație și pe cei ce l-au marturisit pe Domnul îi incununează Dumnezeu, ci și pe cei ce și-au dovedit iubirea într-o nevointă ca și precum aceia au răbdat împunsăturile pentru Domnul, așa și aceștia au răbdat asuprelile și nevointa pentru Domnul.

Cel ce ia de bunăvoie stare smereniei și ostenelele cele grele, fiind astfel într-un fel pregătit dinainte, nu va mai suferi atât de mult la venirea asupra lui a ocarilor și greutăților inevitabile vieții. Acestea nu-l vor întrista, ba chiar nici nu le va mai simți, ci dimpotrivă se va bucura de ele pentru că le vede în lumina dumnezeiască rostul lor binefacător.

PAROHIA ORTODOXĂ SFÂNTUL EVANGHELIST MARCU (25 apr.) –

TRENTO – ITALIA

Cod Fiscal 96064730227

e-mail: trento@mitropolia.eu;

chiesaortodossatn@yahoo.it;

internet: <http://episcopia-italiei.it>

Adresă: vicolo di San Marco, 1, 38100

Trento ITALIA

Tel 0039 0461 960894

Fax 0039 0461 1860855

CLERICII PAROHIEI

PAROH

Pr. Ioan Cătălin Lupăștean

Cel. 0039 348 5228599

catalinioan@libero.it

DIACONI

Gheorghe (Gigi) Manole

Cel. 0039 340 5048295

diac.ghe@gmail.com

Traian (Traian Octavian Baniță)

Cel. 0039 347 3522604

octavianbanita@yahoo.it

Colțul Părintelui Paroh

**Sâmbătă, 06 aprilie 2013, la
orele 10.00, Sfânta Liturghie la
Cles, la Biserica Spitalului.**